

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

ved dette Lovforslag ønsket at lægge noget over paa Rigsdagen. Jeg har kun ved dette Lovforslag bedt Rigsdagen om at give Tilslutning til at gennemføre saadanne Indrømmelser overfor de Tjenestemænd, det gik ud over, at de kom ud af deres Stilling paa en lempelig Maade. Det afhænger af Rigsdagen, om jeg maa faa denne Bemyndigelse, ellers maa jeg naturligvis arbejde uden — der ligger ikke fra min Side den ringeste Trusel, det er Nødvendighedens Lov, der her gør sig gældende.

Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen sagde: Ja, men Ministeren kunde maaske vælge andre end de gamle, hvorfor skal det være de gamle? Ja, Venstreregeringen i 1927 tog det modsatte Standpunkt, den afskedigede de unge. Det var for øvrigt slet ikke Forholdene fra 1919, der da spillede ind. Det var jo en villet Besparelse, foranlediget ved, at man forlængede Personalets Arbejdstidsregler, hvorved haardt Standpunkt at sige: vi afskediger de unge, som vi ingen Forpligtelser har overfor.

Jeg har af alle de Grunde, jeg her har angivet, ment, at i denne Situation bør det være de ældre, der gaar. Jeg sagde i sin Tid, i 1927, at dette at afskedige de unge vilde være at forflygtige Begrebet Tjenestemænd, idet Tjenestemandenslovens § 1 siger, at som Statstjenestemand anses enhver, der varigt og som Livsgerning har Ansættelse i Statens Tjeneste. Men jeg vil hævde, at Tjenestemænd, der er 65 Aar, der har siddet i Statens Tjeneste i 45—50 Aar, har haft deres Livsgerning i Statens Tjeneste.

Jeg kan derfor ikke se anden Vej ud, end at det af alle de Grunde, jeg har nævnt, og som jeg, som sagt, gerne i Lønningsudvalget yderligere skal dokumentere, maa blive de gamle, som skal gaa. Jeg nødsages hertil. Og desværre er Forholdene saadan, at jeg ikke en Gang tør sige, at med disse 1000 Mand har vi naaet Bunden. Hvis vi om nogle Aar kommer til at staa med yderligere 500 Mand for mange, rejser Spørgsmaalet sig igen.

Som Sagen foreligger her, kan jeg altsaa ikke se andet end, at det er den simpleste Vej ud. Organisationerne har ogsaa ganske sikkert været klar over, at som Forholdene laa, maatte der gaa nogle. Og som

jeg sagde ved første Behandling: Jeg tror ikke, de gamle selv vil sige, at det er de unge, der skal gaa, men de gamle vil naturligvis gerne have saa lempelige Vilkaar som muligt. Og jeg mener, at de vil faa meget lempelige Vilkaar ved mit Forslag, men det synes endda, som om jeg skal have vanskeligt ved at faa disse lempelige Vilkaar gennemført i Rigsdagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Jacob Sørensen: Det er klart, som den højtærede Minister har sagt, at man ved Afskedigelser stadig maa overveje Spørgsmaalet om, hvordan man skal gribe Sagen an; men, som jeg gentagne Gange har sagt, maa det først og fremmest tages under Overvejelse, ogsaa i den foreliggende Situation, om der ikke indenfor det løst antagne Personale i Statsbanernes Tjeneste er saa mange, at man gennem Afskedigelser her vil kunne opnaa at frigøre sig for overtalligt Personale. Man kan jo ikke i denne Situation se bort fra, at Statens økonomiske Interesser ogsaa maa varetages, og det sker bedst ved, at man frigør sig for dem, man ikke har fremtidige Forpligtelser overfor.

Ministeren for offentlige Arbejder (Fris-Skotte): Jeg skal blot henvise det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen til Bemærkningerne, hvor det udtales, at med Hensyn til Ekstramandskabet har man, i hvert Fald snart, naaet Bunden. Jeg har her en detaljeret Fortegnelse over det samtlige Ekstrapersonale, der fandtes ved Statsbanerne ved Udgangen af August Maaned. Det vilde være alt for besværligt og trættende for Tingets Medlemmer, om jeg vilde gennemgaa den her, men den staar til Raadighed for Lønningsudvalgets Medlemmer, og de vil deraf kunne se, at det, der er skrevet i Bemærkningerne, er rigtigt. Der er derfor ingen anden Vej ud. Man kan ikke tage mere af det løse Mandskab, og vi maa altsaa finde os i en Regulering af det faste.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hans Jacob Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hans Jacob Sørensen: Jeg kan slutte med at sige, at vi selvfølgelig gerne vil se de yderligere Oplysninger, den højtærede Minister for offentlige Arbejder har